

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Павликени, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЕВЕЛИНА КАРАГЕНОВА**

при участието на секретаря **Венка Миланова**
като разгледа докладваното от **ЕВЕЛИНА КАРАГЕНОВА** Гражданско дело
№ 20234140100379 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от Г. ф. *** с посочен съдебен адрес - адв.Н.И. от ***АК -*** против Р. А. М. от *** по облигационен иск с цена 1642.86лв. В исковата молба се посочва, че на основание чл.557 ал.1 т.2 б „а“ от КЗ ищецът е заплатил обезщетение за имуществени вреди в размер на 1642.86лв., от които 1605.86лв. обезщетение за имуществени вреди и 57лв. ликвидационни разходи по обработка на претенцията за увредения при ПТП на 08.09.2022г л.а „Фолксваген ****“ с ДКН ***, собственост на А. А. С. като виновен за катастрофата е ответника, който управлявайки л а „Фолксваген ****“ с ДКН ***, собственост на Б. К. Б. от *** на кръстовището между ул.“Първа“ и ул.“Трета“ при наличие на пътен знак В2 / Спри/, не пропуска правомерно движещото се по пътя с предимство л.а „Фолксваген ****“ с ДКН *** , удря го странично и причинява ПТП. Ответникът е управлявал автомобила без сключена задължителна застраховка ГО в нарушение на чл.461 вр. чл.483 от КЗ. Ищецът е поканил ответника да възстанови заплатеното от ищеца, но ответникът не е сторил това. Моли съда да осъди ответника да му заплати сумата 1642.86лв, представляваща изплатено от ищеца обезщетение по щета №***г, ведно със законната лихва от подаване

на исковата молба в съда до окончателното изплащане. Претендира за направени по делото разноски.

Постъпил е писмен отговор от ответника чрез назначен особен представител, в което твърди, че искът е неоснователен. Оспорва размера на обезщетението в частта за калкулирани разходи за труд и поставени части. Твърди, че има разминавания в описаните щети в протокола и в протокола за ремонтни работи от застрахователя.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, намира за установено следното:

Видно от приложено по делото писмено доказателство протокол за ПТП №***, на ***, 2022г в с.Б., община *** на кръстовището на ул.“Първа“ и ул.“Трета“ при наличие на пътен знак В2/ Спри/, Р. А. М., управлявайки лек автомобил „Фолксваген ****“ с ДКН ***, собственост на Б. К. Б., не пропуска правомерно движещ се по пътя с предимство „Фолксваген ****“ с ДКН ***, собственост на А. А. С., удря го странично и така причинява ПТП, като виновен за това ПТП е Р. А. М.. М. е правоспособен водач, управлявал горепосоченото МПС без сключена валидна задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите, за този автомобил към датата на ПТП. Причинени са вреди на л.а „Фолксваген ****“ с ДКН *** като е направен опис на претенцията на собственика на увредения автомобил по увредените части: предна броня,преден ляв калник, ляв фар,предна лява врата, подкалник, лясна, конзола на предната лява броня, челно стъкло,задна броня,ляв стоп, след оглед на автомобила по щета №*** и рекапитулация, съгласно която е дадена експертна оценка за нови части и материали на стойност 1165.98лв., за труд за демонтаж и монтаж, възстановителни операции 56лв., материали/бояджийски и др./ 306.28лв., труд за бояджийски операции 77.60лв. или общо 1605.86лв. Ищецът е изплатил на основание чл.557 ал.1 т.2 б „а“ от КЗ по щета №*** обезщетение в размер на 1642.86лв., от които 1605.86лв. обезщетение за имуществени вреди и 37лв. ликвидационни разходи по обработка на претенциите за увредения при това ПТП лек автомобил. Представено е преводно нареждане от ***10.2022г. Представена е регресна покана от ищеца до ответника от 12.01.2023г за заплащане от последния на сумата от 1642.86лв. обезщетение за виновно причинените имуществени вреди с МПС автомобил „Фолксваген ****“ с ДКН ***, без

задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите при ПТП от 08.09.2022г. в с.Б., община ***. Поканата не е получена от ответника. Същата е приложена като документ, приложен към исковата молба, получена от особения представител на ответника по делото и съдът намира, същата за връчена.

При тази фактическа обстановка съдът счита, че е предявен иск по чл. 45 от ЗЗД вр. чл.558 ал.7 от КЗ.

Не се спори по делото причинното ПТП, виновността на ответника и извършеното от ищеца плащане за увредения автомобил. Оспорен е само размера на обезщетението.

Допусната е САТЕ и вещото лице дава заключение, че описаните щети съвпадат с опис претенцията от застрахователя като в протокола от ПТП не са описани щетите по преден ляв калник, преден ляв подкалник, предна лява врата и заден ляв панел, но предвид местата, характера и вида на деформациите и счупванията, описани в този протокол от ПТП е възможно тези щети да са в причинно следствена връзка с механизма на настъпилото ПТП. Стойността на труда по възстановяване на нанесените щети по лек автомобил „Фолксваген ****“ с ДКН *** е 182.40лв. с ДДС, пазарната стойност на нанесените щети по този автомобил с предвидено овехтяване е 1607.26лв. с ДДС или изчислената пазарна стойност кореспондира с оценката на застрахователя от 1605.86лв.

Съдът намира, че е налице непозволено увреждане по смисъла на чл.45 от ЗЗД. Съгласно този текст на закона всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Според Постановление №7/30.12.1959 г. на Пленума на ВС отговорност за непозволено увреждане по чл.45 от ЗЗД носят само физическите лица, които са причинили вредата чрез свои виновни действия или бездействия. Отговорността по този текст на закона се поражда при наличието на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди, като причинната връзка трябва да се докаже във всеки конкретен случай. Вината се предполага до доказване на противното. Всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане подлежат на доказване от ищеца, така както съдът е разпределил тежестта на доказване още в първото по делото заседание.

Правото на застрахователя да иска от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ след плащането на застрахования е регресно

право, а встъпването във всички права, които застрахованият има срещу третото лице – суброгационно право. Следователно в случая се касае до регресен иск, чието основание не е застрахователното правоотношение, а фактът на изплащане на сумата на правоимащите лице по силата на застраховката и даденото от закона право на регрес. Именно поради правото, произтичащо от закона, застрахователят встъпва в правата на застрахования след плащането, упражнявайки тези права от свое собствено име. В този смисъл регресният иск е особен, самостоятелен иск, почиващ на закона, а не на договора – застрахователен, макар да има връзка с тях и да е обусловен от тях. В тази връзка съдът съобразява и Р №449/18.03.2002 год. на ВКС на РБългария по гр.д.№1785/2001 год., V г.о.

Налице са безспорни доказателства за настъпилото ПТП, увреди на застрахования автомобил от водача на незастрахован автомобил, изплатена от ГФ сума, представляваща обезщетение по образуваната щета щета №***.2022 . Съдът приема, че претенцията на ищеца се явява изцяло основателна и доказана и следва да бъде уважена до пълния претендиран размер на сумата. Искът се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен в пълен размер за сумата от 1642.86лв., от които 1605.86лв. обезщетение за имуществени вреди и 37лв. ликвидационни разходи по обработка на претенциите за увредения при това ПТП лек автомобил, ведно със законната лихва от предявяване на иска в съда-25.05.2023г. до окончателното изплащане.

При този изход на делото ответникът следва на основание чл.78 ал. 1 от ГПК да заплати на ищеца направените по делото разноски от 65.71лв. платена ДТ, 464.29лв. внесен депозит за възнаграждение за особен представител на ответника, 420лв. внесен депозит за изготвяне на САТЕ. Исковата молба е подадена от юрисконсулт Г., в хода на делото е представено пълномощно от ищеца за адв.Н.И. от ***АК. В исковата молба е поискано присъждане на юрисконсултско възнаграждение от 300лв, а в писмените си бележки адв.И. се позовава на чл.78 ал.8 от ГПК. Съдът определя възнаграждението за процесуално представителство и защита в на основание чл.25 ал.1 от НЗПП в размер на 300лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото или общо ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 1250лв. направени по делото разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. А. М. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Ф. ***, представляван от изп. Директори М. К. и С. С. сумата **от 1642.86лв./**хиляда шестстотин четиридесет и два лева и осемдесет и шест стотинки/, представляваща изплатено от ГФ по щета №***.2022 обезщетение, ведно със законната лихва от 25.05.2023г до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Р. А. М. с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Ф. ***, представляван от изп. Директори М. К. и С. С. сумата **1250лв./**хиляда двеста и петдесет лева/ представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВТОС в двуседмичен срок от съобщението на страните

Съдия при Районен съд – Павликени: _____